

Τρισάγιο για τα θύματα της πολύνεκρης σιδηροδρομικής τραγωδίας από τον Μητροπολίτη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 1 Μαρτίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε την πρώτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων τέλεσε τρισάγιο για τα θύματα της πολύνεκρης σιδηροδρομικής τραγωδίας στην Κοιλάδα των Τεμπών.

Ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Καί εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καί καθ' ὁμοίωσιν».

Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες εἰσῆλθαμε μέ τῇ χάρι τοῦ Θεοῦ στήν Ἀγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Εἰσῆλ-θαμε μέ τῇ σκέψῃ μας στήν εἰκόνα τήν ὁποία μᾶς παρουσίασε ἡ Ἐκ-κλησία μας κατὰ τήν προεισόδιο Κυριακή, τήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

Ποιά ἦταν ἡ εἰκόνα αὐτή; Ἦταν ἡ εἰκόνα τοῦ προπάτορός μας Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος καθισμένος «ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καί τήν ἰδίαν γύ-μνω-σιν ὁρῶν ὠδύρετο». Ὡδύρετο ἀντιλαμβανόμενος τίς συνέπειες τῆς παρακοῆς του, ἀντιλαμβα-νό-με-νος τί στερήθηκε παρασυρόμε-νος ἀπό τόν πονηρό ὄφι καί ἀθε-τώντας τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ.

Μέ τήν παρακοή τῶν πρωτοπλά-στων καί τήν ἔξωσή τους ἀπό τόν παράδεισο κλείνει, θά λέγαμε, ἡ πρώτη φάση τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώ-που, αὐτῆς γιά τήν ὁποία τόν εἶχε πλάσει ὁ Θεός. Ἐάν ὅμως ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὕα ἐξέπесαν τῆς κοινωνίας μέ τόν Δημιουργό τους Θεό, δέν ἐξέ-πесαν τῆς ἀγάπης του. Καί αὐ-τήν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τό πλάσμα του μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ Ἀγία μας Ἐκ-κλησία ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ τά ἱερά ἀναγνώσματά της, μέ τά ὁποῖα μᾶς μεταφέρει στήν ἀρχή τῆς δη-μι-ουργίας τοῦ κόσμου. Καί τό κάνει γιά δύο λόγους.

Ὁ πρῶτος εἶναι γιά νά μᾶς ὑπεν-θυμίσει τόν σκοπό τῆς δημιουργίας μας, πῶς καί γιατί μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός, καί ὁ δεύτερος εἶναι γιά νά μᾶς διδάξει ὅτι μπορούμε καί πρέ-πει μετά ἀπό κάθε πτώση νά κά-νουμε μία νέα ἀρχή καί νά ἀγω-νι-ζό-μαστε μέ τά μέσα πού θέτει στή διάθεσή μας ἡ Ἐκκλησία μας καί μέ τῇ χάρι τοῦ Θεοῦ νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας.

Οἱ ἄνθρωποι θέτουμε κατὰ και-ρούς διάφορους σκοπούς καί στό-χους στή ζωή μας, μερικούς ἀπό τούς ὁποίους ἐπιτυγχάνουμε. Ὅλοι αὐτοί εἶναι ὅμως στόχοι καί σκοποί προσωρινοί καί ἐφήμεροι, εἶναι στόχοι καί σκοποί πού μπορεῖ νά ἱκανοποιοῦν ἀνθρώπινες ἀδυνα-μί-ες καί κοσμικές ἐπιθυμίες, ἥ καί νά ἀνταποκρίνονται σέ εὐγενεῖς πό-θους καί φιλοδοξίες. Δέν ἀποτε-λοῦν ὅμως τόν πραγματικό στόχο τοῦ ἀνθρώπου, τόν ὑψηλό καί αἰώνιο στόχο γιά τόν ὁποῖο τόν ἔπλασε ὁ Θεός.

Ὁ Θεός μᾶς ἔπλασε «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσίν του» καί δημι-ούρ-γησε γιά χάρι μας καί ὁλό-κληρο τόν κόσμο, γιά νά ζοῦμε μέ-σα σέ αὐτόν καί νά τόν ἀπολαμβά-νου-με. Δέν μᾶς ἔπλασε «κατ' εἰκό-να» του γιά νά ἐπιτύχουμε στίς σπουδές μας, στή σταδιοδρομία μας, ἥ γιά νά καταξιωθοῦμε κοι-νω-νικά καί νά ἀποκτήσουμε χρήματα καί δύναμη. Δέν μᾶς ἔπλασε γι' αὐ-τά, γιατί ὅλα αὐτά εἶναι προσωρινά καί ὑλικά, ἀλλά συγχρόνως εἶναι καί στόχοι τούς ὁποίους δέν

μπο-ροῦμε νά ἐπιτύχουμε ὅλοι οἱ ἄν-θρω-ποι, καί ἐπομένως θά ἦταν ἄδι-κος ὁ Θεός, ἂν μᾶς εἶχε πλάσει γι' αὐτούς.

Μᾶς ἔπλασε γιά νά τόν ὁμοιάσου-με, γιά νά φθάσουμε ἀπό τό «κατ' εἰκόνα» στό «καθ' ὁμοίωσιν» του, ὅπως ὅρισε ὁ ἴδιος πρίν νά μᾶς δη-μιουργήσει.

Ὁ στόχος αὐτός εἶναι στόχος αἰώ-νιος, ἀλλά συγχρόνως εἶναι καί στό-χος ἐφικτός ἀπό τόν κάθε ἄν-θρω-πο. Κανείς δέν ἐξαιρεῖται, κα-νεῖς δέν ἀποκλείεται. Ὅλοι μπο-ροῦ-με μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά φθά-σουμε στήν ὁμοίωση μέ τόν Θεό, γιατί γι' αὐτό μᾶς ἔχει πλάσει Ἐκεῖ-νος μέσα στήν πολλή του ἀγάπη. Ἀρκεῖ νά τό θελήσουμε καί ἐμεῖς, γιατί ὁ Θεός δέν ὑποχρεώνει καί δέν ἐκβιάζει κανέναν. Ἀρκεῖ νά ἀπο-φασίσουμε καί νά ἀγωνισθοῦ-με γι' αὐτόν τόν στόχο ἐπικαλού-μενοι τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Τί περιλαμβάνει ὅμως αὐτός ὁ ἀγώνας;

Τό πρῶτο στοιχεῖο πού περιλαμ-βά-νει εἶναι ἡ μετά-νοια.

Ἡ παρακοή τῶν πρωτοπλάστων καί ἡ σύμ-φυρση τῶν ἀνθρώπων μέ τήν ἁμαρτία ἀμαύρωσε τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μέσα μας καί ὁ μόνος τρόπος γιά νά τήν ἀποκαθάρουμε εἶναι ἡ εἰλικρινής μετάνοια καί ἡ ἐξομολόγηση, καθὼς μέ αὐτές μπο-ροῦμε νά οἰκειοποιηθοῦμε ὅχι μία μόνο φορά ἀλλά συνεχῶς τήν ἄφε-ση πού ἐπήγασε ἀπό τή σταυρική θυσία τοῦ Κυρίου μας.

Τό δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἡ ὑπα-κοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός δέν ἔθεσε ἄλλη προϋπόθεση στούς πρωτοπλάστους, ὅταν τούς ἔπλα-σε, παρά μόνο τήν ὑπακοή τῆς ἐντο-λῆς του νά μὴν δοκιμάσουν τόν καρπό τοῦ δένδρου τῆς γνώ-σεως. Καί ἂν ἡ παρακοή τῆς ἐντο-λῆς τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ αἰτία πού τούς στέρησε τή δυνατότητα νά φθά-σουν στό «καθ' ὁμοίωσιν», ἡ ὑπα-κοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτή ἡ ὁποία μᾶς ἀποκαθιστᾷ καί μᾶς δίδει καί πάλι τή δυνατότητα νά ἀγωνισθοῦμε καί νά τήν ἐπιτύ-χουμε. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ἄλλωστε ὅτι ἡ δυνατότητα αὐτή μᾶς δόθηκε χάρη στή θυσία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ὑπα-κοῆς του στόν Θεό-Πατέρα του. Ὁ Χρι-στός ἔγινε «ὑπῆκοος μέχρι θανά-του, θανάτου δέ σταυροῦ» γιά τή σω-τηρία μας, καί ὑπέταξε τό θεαν-θρώπινο θέλημά του στό θέλημα τοῦ Πατέρα του, δίδοντάς μας πρό-τυπο ὑπακοῆς μέ τούς λόγους του λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος: «πλὴν οὐχ ὡς ἐγώ θέλω ἀλλ' ὡς σύ, Πάτερ».

Βαδίζοντας καί ἐμεῖς πρός τό Πά-θος τοῦ Κυρίου μας, τό ὁποῖο ὑπέ-μεινε γιά τή δική μας σωτηρία, ἅς ἀκολουθήσουμε τόν δρόμο τῆς με-τανοίας καί τῆς πλήρους ὑπακοῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἀξιω-θοῦμε νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας, γιά τόν ὁποῖο μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός καί γιά τόν ὁποῖο θυσιάσθηκε ὁ μονογενής Υἱός καί Λόγος του, ὁ Κύριός μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ